

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	sat	misna nakana
NEDJELJA, 15. svibnja PETA VAZMENA NEDJELJA <i>Izidor, Dionizija</i>	8.00	† Juraj Zrna; † Vinko i Nevenka Jozeljčić
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	Za zdravlje Filipa Vukovića; † Nada Badovinac
	18.30	† Boris Androšec i ob. Kralj; † Valent i čl. ob. Novak
PONEDJELJAK, 16. svibnja <i>sv. Ivan Nepomuk, svećenik, mučenik</i>	18.30	† Zlatko Presečki i ob.; Na nakanu za nerođenu djecu
UTORAK, 17. svibnja <i>Paškal, Gizela</i>	18.30	Za zdravlje supruga; † Milka Pucić; za zdravlje i obraćenje; † Jure Gagić; † Martin Breščanović; Za zdravlje ob. Budas;
SRIJEDA, 18. svibnja <i>sv. Ivan I., papa, mučenik</i>	18.30	† Alan Rodić; † Mladen Andraš
ČETVRTAK, 19. svibnja <i>sv. Urban I., papa</i>	18.30	† Josip Jambrec; † Ivica Babić
PETAK, 20. svibnja <i>sv. Bernardin Sijenski, redovnik, prezbiter</i>	18.30	Za zdravlje supruga; † Metodi Ivanov
SUBOTA, 21. svibnja <i>sv. Kristofor Magallanes, prezbiter, i drugovi, mučenici</i>	18.30	† iz ob. Pravica
NEDJELJA, 22. svibnja ŠESTA VAZMENA NEDJELJA <i>Rita, Julija</i>	8.00	† Stjepan Pejčinović
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† Ivana Jozinović; Na nakanu za Ivana
	18.30	† Jelka i Ivan Bensa; na nakanu za ozdravljenje Srečka Filipović, Andrije Matak i ob.Matak

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik
Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.
Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak
Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755
Radno vrijeme župnog ureda: Od utorka do petka, od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
981. God XXIV. 15. svibnja 2022.

Dati se prepoznati

U ljudskoj naravi je da ljudi imaju potrebu dokazivati se i pokazivati se pred drugima. U tu svrhu nose izvanjske znakove pripadnosti, koji služe za isticanje vlastitih uvjerenja i pripadnosti određenim skupinama i kategorijama u društvu. To vrijedi od onih skupina koji po ulicama dokazuju svoj identitet posebnim načinom odijevanja, frizura, naušnica i ukosnica, pa sve do ljudi u visokim slojevima društva. To vrijedi od navijača pa do političkih skupina.

Naravno, ni kršćani nisu iznimka, te se i sami ponašaju na na sličan način, svjesni da i vanjštinom treba ostaviti znakove i poruke svoje pripadnosti. Ovo nije nikakva novost, nego je to zahtjev sukladan ljudskoj naravi koja je sastavljena i od tjelesne sastavnice, koja također treba biti prožeta osobnim identitetom, te biti njegov odraz. U tom smislu su od najranijih vremena imali simbole međusobnog raspoznavanja, kao što je bila riba ili križ, što se i danas običava koristiti.

No izvanjski znakovi i simboli bez unutarnje pripadnosti ne govore niti vrijede baš mnogo. Prava vjera se ne izriče niti njegovanjem narodnog folkloru ni održavanjem starih običaja, pa i onda kad takve manifestacije mogu biti dobre i korisne, a tim manje neprimjerenim dokazivanjima kakvih ima i u našem ambijentu. A što tek reći o onom velikom proturječju i pošasti koje se zove psovka kojom pojedini vjernici dokazuju kako su 'poučeni' o vjeri, te onda opsegom izraza koje biraju pokazuje kako imaju uvida u otajstva vjere. Na taj izopačen način izražavaju naličje vlastitog identiteta, umjesto da kao vjernici licem svjedoče da su upoznali lice Božje. Na žalost ima onih ljudi koji se Boga nikada u životu ne bi sjetili da nisu stekli žalosnu naviku psovke, koja im ostaje jedini 'vjerski' sadržaj koji redovito prakticiraju. Tako vidimo da se danas mnogi dokazuju hvastanjem, počesto obilnim milodarima kojima obdaruju Crkvu, a da nisu ni svjesni da su njihove samohvale istinite onoliko koliko je temeljito njihovo poznavanje vjere. Takvi se razaznaju po glasnim riječima i galamom, to jest samo izvana privlače pozornost na sebe, ali u biti nemaju čime potvrditi to što bi htjeli da drugi misle o njima, jer se njihovo ponašanje svodi na dokazivanje samih sebe drugima, to jest stvaranje izvanjskoga dojma i privida.

Vjera se, međutim, ostvaruje prisnim i iskrenim zajedništvom s Gospodinom, nadahnjuje se Evanđeljem i molitvom, a svjedoči životom i ljubavlju. To su nam posvjedočili i sami apostoli koji nakon uskrsnuća Gospodinova nisu više bili usmjereni pokazivati i dokazivati sebe, nego Isusa i njegovu moć kroz vlastiti život. A Učitelj nije bio protiv toga da njegovi učenici pokažu svijetu svoj identitet i svoja uvjerenja. Štoviše, zato ih je i okupio i poslao u svijet da naviještaju radosnu vijest i novost koju je on donio na

zemlju. Ali je htio da vanjšina bude odraz nutrine, jer je dobro znao da čim netko ima potrebu isticati vanjšinom na upadan način svoju navodnu nutrinu, redovito se pokaže da nutrina nije u redu. Vanjšina, istina, treba i i može pokazati nutrinu, ali na sasvim naravan način, a ne da bude prekrivena i zagušena iskrivljenim svjedočanstvom nutrine. A to se može dogoditi samo nakon što se u nutriini ostvari istinsko zajedništvo ljubavi s Gospodinom, nakon čega se sadržaji duše isijavaju kroz vanjski lik kao dar svjetla i duhovnog obilja za one koji žive u našem ozračju. Žalosno je, doista, ako kršćani nemaju što ponuditi iz svoje nutrine i obilja svoga duha, to jest ako se nemaju čime pokazati i biti prepoznatljiviji u društvu.

Žalosno je ako skreću pozornost na vanjštinu u nedostatku nutrine, umjesto da se potrudite oko toga da svoju dušu urese na što je moguće bolji način snagom Krista uskrsloga kako bi mogli biti blagoslov svome društvu i narodu. Stoga je sasvim pogrešno da kršćanin koji nije razvio svoj unutarnji odnos s Bogom, želi potom na neki drugi način dokazati kako je on vjernik. A redovito je to dokazivanje nekim izvanjskim znakom tako neprirodno i odbojno, tako da vjernik koji nema drugog argumenta redovito maltretira svoju okolinu svojim 'vjerničkim' ispadima, glasnim govorom, samohvalama i skretanjem pozornosti na sebe.

Zato Gospodin Isus jednostavno ne želi takav pristup izvanjskog dokazivanja, nego želi da njegovi učenici dokazuju da mu pripadaju unutarnjim stavom i međusobnim odnosima. Svako pokazivanje i dokazivanje bi bilo uzaludno ako ne bi uzajamnom ljubavlju dokazivali koliko se poštuju i kako skrbe jedni za druge. Uostalom, on ne želi da uopće dokazuju i pokazuju sebe, nego da ljubavlju pokazuju da su njegovi učenici, kako i reče u današnjem Evanđelju: *Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.* A to što Gospodin reče njima, doista vrijedi i za nas danas i vrijedit će do konca svijeta. Samo onaj tko istinski ljubi Boga i bližnjega svoga može reći da je pravi učenik Isusov, te svojim životom odražava lik i snagu svoga Učitelja. Dopustimo se i mi zahvatiti neizmjernom ljubavlju Božjom koja nam se približila u Isusu, te ga proslavljajmo svojim životom i međusobnom ljubavlju, kako bi i on nas proslavio kod sebe u vječnoj slavi Očevoj.

dr. sc. Ivan Bodrožić

<https://www.vjerajdela.com/dati-se-prepoznati-razmisljanje-uz-5-vazmenu-nedjelju-c/>

Sveti Ivan Nepomuk – mučenik za ispovjednu tajnu

Na mnogim mostovima, osobito srednje Europe, pa i u našim krajevima, nalazi se često jedan svetački kip. Koga prikazuje? Svećenika u reverendi, roketi, s biretom na glavi, koji drži prst na ustima. Kao da sebi i prolaznicima želi naglasiti vrijednost šutnje, dužnost čuvanja povjerene tajne. To je kip sveca mostova i mučenika ispovjedne tajne svetog Ivana Nepomuka.

Sveti Ivan rodio se u Pomuku, staro ime za današnji Nepomuk, u zapadnoj Češkoj, negdje između g. 1340-1350. Prve sigurne povijesne podatke o svecu imamo iz g. 1370., kad je kao praški klerik obavljao već službu javnog bilježnika. Za svećenika je zaređen oko g. 1380., a još iste godine imenovanjem čak iz Rima postavljen za župnika Sv. Gala u Pragu. U isto vrijeme obavljao je i službu tajnika i bilježnika nadbiskupa Ivana Jenštejna. Sve to govori da je bio izvanredna ličnost, kad je već kao mlad svećenik mogao obavljati tolike dužnosti.

Najvažnija i najodgovornija služba koju je u životu obavljao bila je da je postao generalni vikar energičnoga i pobožnoga nadbiskupa Jenštejna. Bilo je to baš u rujnu 1389. kad se razmahala tragična borba između nadbiskupa i despotskog kralja Vjenceslava IV., koji je nasilno želio prisvojiti crkvena dobra i postati potpuni gospodar Crkve u Češkoj. Kada je protiv kraljeve volje Ivan potvrdio izbor novog opata, razliučeni ga je kralj skupa s drugim svećenicima dao mučiti. Svi su oni bili podvrgnuti mučenju u kojem je sudjelovao sam kralj s bakljom u ruci. Ipak su pušteni na slobodu pošto su prije morali prisegnuti da će o svojoj torturi šutjeti. Iznimka je bila s Ivanom Nepomukom. On se kralju, valjda zbog svoga velikog ugleda, činio najopasnijim. Zato ga je kralj u noći s glasovitog mosta Karla IV. dao baciti u Vltavu i tako je Ivan poginuo kao mučenik. Tijelo mu je pronađeno te sahranjeno najprije u crkvi svetog Križa uz rijeku, a kasnije preneseno u katedralu sv. Vida u Pragu. Posjetitelji te divne gotske katedrale u njezinoj desnoj lađi mogu još i danas vidjeti mučenikov grob na kojem piše: Iohannes de Pomuk. U vezi Ivanove smrti postoji i legenda koja govori da je Ivan bio ispovjednik kraljeve žene koju je savjetovao da strpljivo podnosi teški karakter svoga supruga. Kralj je želio znati što kraljica govori za vrijeme ispovijedi, no sv. Ivan Nepomuk je uporno to odbijao, jer kao svećenik ne smije odati ispovjednu tajnu. Papa Benedikt XIII. proglasio je 19. ožujka 1729. u Lateranskoj bazilici Ivana Nepomuka svecem i to mučenikom ispovjedne tajne.

Svetog Ivana Nepomuka smatraju zaštitnikom ispovjednika, zaštitnikom dobrog glasa. Kao takav naročito se štovao u Družbi Isusovoj u XVIII. stoljeću, jer je Družba tada bila mnogo klevetana. Ona je sv. Ivana Nepomuka dugo vremena častila kao svoga drugotnoga zaštitnika.

Sveca zazivaju u pomoć i protiv poplava, a u nekim su se brdskim krajevima na njegov blagdan održavale procesije s Presvetim sakramentom. One bi išle do njegovih kipova na mostovima, gdje se molilo za njegovu svetačku zaštitu. Iz solidarnosti s njegovom zemaljskom domovinom Češkom, gdje se Crkva nalazi u veoma teškim prilikama, molimo svetoga Ivana Nepomuka, zaštitnika Češke, da svojom zaštitom bdi nad svojom domovinom.

www.bitno.net/vjera/svetac-dana/sveti-ivan-nepomuk-mucenik-za-ispovjednu-tajnu/

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati sve do kraja rujna 2022. godine.
2. U srijedu, 18. svibnja bit će susret muške molitvene zajednice sv. Josipa. Pozivamo sve starije od 18 godina. Počinjemo sa sv. misom u 18.30 sati.
3. Euharistijsko klanjanje bit će u četvrtak, 19. svibnja nakon večernje svete mise;
4. Svake nedjelje (osim u došašću i korizmi) na svetim misama nakon popričesne molitve pjevat ćemo pjesmu na čast i zagovor svetoj Tereziji od Djeteta Isusa.
5. Krizmanici imaju svoj zajednički susret, utorak 17. svibnja 2022 u 19.15 sati;
6. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete rad naše župe. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755.
7. Uzmite ponudeni tisak: Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest i naš župni listić Trnjanska ruža.